

bragte til en saadan Modenhed, at de kunne forelægges Rigsdagen. Den, som ikke søger om Eftergivelse, kan Finanzministeriet ifølge Sagens nærværende Stilling ikke engang ansee sig berettiget til at andrage paa at skulle erholde en saadan, og selv alle de Søgendes Ansøgninger kan jeg ikke bringe frem for Legislaturens Afgjørelse, førend de ere saa modne, at de egne sig dertil. Derfor er det meget muligt, at der, medens en Sag som den nærværende behandles, ja maastee endog saa i Tiden mellem at denne Sag blev forelagt for det sidste valgte Folkething og nu, er blevet adskillige Sager modne, som ikke findes optagne i Lovudkastet. Hvad specielt den Mand angaaer, som blev nævnt af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning), da er jeg personlig bekendt med denne Mand og har vidst at vurdere hans Fortjeneste, saalænge han var istand til at udføre sit Hverv i Statstjenesten. Han horer til dem, som ere afgaaede paa Grund af Alder og den dermed følgende Svagelighed, efter en vel udført Tjeneste; jeg erindrer ogsaa, at han er en af dem, om hvem der kan være Spørgsmaal om at faae udvirket en saadan Eftergivelse, men jeg tør sikkert paastaae, hvis min Hukommelse i saa Henseende ikke svigter mig, at hans Ansøgning ikke har været moden til Afgjørelse, siden den ikke er optagen paa dette Lovforslag; men dette udelukker paa ingen Maade, at han jo kan komme med paa et følgende; der foreligger flere Tilfælde, hvori jeg har troet at burde tage det paa mig, at fritage Bedkommende indtil Videre for at afdrage, paa Grund af, at der var actmæssig Føie for mig til paa det næste Forslag af denne Art at gjøre Indstilling til Legislaturen om Forskuddets totale Eftergivelse.

**A. Sage:** Det forekommer mig ikke, at den ærede Finanzminister svarede ganske klart paa det Spørgsmaal, der blev stillet af den ærede Folkethingmand for Holbek (Tscherning); han ønskede nemlig at vide, om disse Eftergivelses eller Accorderinger af Skyldsummer grundede sig paa Ansøgninger fra Bedkommende eller paa anden Foranledning fra Ministeriets Side. Dertil har den ærede Minister svaret, at det var Opfordringer til ved-

kommende Skyldnere om Afgjørelse af deres Gjæld, som foranledigede Ansøgninger, hvorefter disse Forslag nu fremkom; men jeg troer, at, dersom Alle bleve krævede for Afgjørelse af deres Skyld, saa vilde ogsaa Alle komme med Ansøgninger, og saa vilde der vist ogsaa have været fremlagt Ansøgning fra den, der blev nævnt som meget værdig og trængende. Det forekommer mig ogsaa, at det er en noget vanskelig Stilling, den ærede Minister kommer i, naar han ikke uden Thingets Samtykke maa eftergive det Hele eller en Deel af en Gjæld, som skyldes til Statstaksten, men han dog alligevel maa indrømme Henstand; thi Henstand og Eftergivelse komme ofte meget nær i Berøring med hinanden. Det er vist ikke sidste Gang, at slige Forslag ville komme for Thinget, og de ere altid mere eller mindre ubehagelige at drøfte. Jeg skal ikke gaae ind paa nogen Enkeltighed; men jeg vil henstille, saavel til den ærede Minister, som til det ærede Thing, om der ikke skulde være en anden Maade at gaae frem paa, om det saaledes ikke skulde være ønskeligere, at man, istedetfor disse enkelte Ansøgninger om Eftergivelse, kunde enes om, at en Commission blev nedsat, for at gennemgaae samtlige Gjældsposter, som skyldes til Staten, og at denne aldeles upartist, som staaende udenfor Bedkommende og udenfor Ministeriet, kunde paatage sig at henvise deels til streng Indtrævelse, deels til Eftergivelse og deels til Accordering om Henstand, kort sagt, at den hele Skyldbog, som kaldes Activlisten, kunde blive opklaret. Jeg har som tidligere Medlem af Finanzsubvalget gennemgaaet en stor Deel af denne meget store Bog, og, dersom andre ærede Medlemmer ville eftersee den, saa ville de vist sande med mig, at den indeholder de besynderligste Gjældsposter, at deri indeholdes et klart Beviis paa, at den Anke, der ofte føres over, at vi lønne vore Embedsmænd slet, ikke i alle Tilfælde er grundet; thi man vil finde, at en høiere Løn af de Embedsmænd, som have vidst at benytte sig af deres Stilling, er opnaaet igennem Låan. Jeg anfører dette ikke som en Anke imod de Nærværende; thi det vide vi Alle, at Forholdet er fra tidligere Tid, men det er meget store Beløb, der her handles om, og man kan